

1882

OPHAVSMAND/NØGLEPERSON

Emil Chr. Hansen

FAKTA

Type:
Note

Sprog:
Dansk

Generel kommentar:
Emil Christian Hansens
optegnelser om J. C. Jacobsen.

Tilblivelsessted:
København

Arkivplacering:
Carlsberg arkiv. FA kasse 19

Keywords:
J. C. Jacobsen

SUMMARY

About J. C. Jacobsen. From Emil Christian Hansens memoirs fasc. II, p. 115

TRANSSKRIFTION

s. 115

Optegnelser om Kapt. Brygger Jacobsen

12 Maj 82. Da denne Mand i de senere Aar paa forskjel. Maade har spillet en fremtræd. Rolle herhjemme og da han jo ogsaa har havt nogen Indflydelse paa min Livsbane, saa har jeg besluttet at nedskrive Efterfølgende, medens det endnu staar levend og sikkert i min Erindring. Det vil tillige blive et sanddru Forsøg paa en objektiv Belysn. af Mandens Karakter og Betydning. Min Reise i Efteraaret 1881 til Vogeserne kom istand fordi, Kapt. J. havde faaet et heftigt Ønske om at erholde Oplysn. om Stamformen til Bryggerigjæren. I længere Tid havde han ofte talt derom og paa sin vidtløftige Maade atter og atter holdt Foredrag om at den egentl. Vingjærst. som man i alm. plejede at kalde den, Sacch all.? maatte være Stamformen. Det var naturligviis kun Gjætninger, og han saa slet ikke at Spørgsmaalet er af en saadan Art, at det næppe kan tænkes højt. Han lod til at have glemt, at den af ham udtalte Formodn. allerede findes fremført i de Bøger han havde læst og glædede sig vel over sin "originale" Ide. Ifølge hans Opfordring skrev jeg da Ansøgn. til Bestyrelsen, og at den under de forhaandenvær. Omstændigheder blev bevilget følger af sig selv. Allerede forinden dette skete, fik jeg imidlertid Ilbud om, at Viinhøsten i Vogeserne var begyndt, og rejste derfor efter hans Opfodr. øjeblikkelig afsted; han medgav mig en rigtig Sum Penge til Dækning af Udgifterne; ved min Hjemkomst skulde jeg da gjøre Afregn. Ved denne som ved andre Lejligheder, hvor hans egen Interesse og Søgen efter hurtig at fremkalde et eller andet Resultat var tilstede viste

s. 116

han ikke Spor af Smaaligh. Jeg slog paa, om jeg ikke med det samme kunde tage en lille Tour til Paris til Pasteur, men dette indlod han sig ikke paa. Det var som sædvanl. kun hans egen Tanke han ønskede at fremme. Jeg opnaaede imidlertid alligevel at kunne foretage en betydningsfuld Reise og havde Grund til at være takneml. derfor. At jeg tog Opgaven paa en anden og dybere Maade end han havde tænkt, følger af sig selv. Det var ligesaa lidt denne Gang som senere muligt at komme til at give ham Oplysn.

han taler uafbrudt selv og holder altid Forelæsn.; han trænger ikke til at belæres men vil glimre. Jeg var den Gang pludselig atter kommen i stor Gunst. Vi boede nede paa Marken i et lille Huus og skulde flytte over i Stuelejligh. paa Valbjerg, naar Kühle var flyttet. Denne fik nu Ordre til at sørge for, at Væggene blev oliemalede; det blev forespurgt hos mig om hvorledes jeg ønskede Haven; Kapt. vilde holde en gartner dertil o.s.v. Efterat jeg var kom. tilbage, fik Forh. imidlertid snart et noget andet Udf. Kapt. var bleven lidt skuffet over, at der ikke blev sendt Foustg. hjem fra Vinlandene, men at Alt gik saa stille; han elsker det store Rumfang og Spektaklet. Jeg havde som sagt taget Opgaven anderledes, end han havde tænkt, men just derved kom der betydningsfulde Resultater. I hvad Aarsagen end var; Kjølighed var der kommen; nu skulde der

s. 117

helst ikke males i den Leilighed, hvori jeg stod i Begreb med at flytte ind; i hvert Fald kun Limfarver, kun lidt og billigt som muligt. Da vi vare komne ind, gik han selv over og sørgede for at der blev afgrændset et Brænderum til os, for at vi ikke skulle bruge Kul; der havde nemlig ogsaa været Tale om, at vi ligesom de andre skulde have idetmindste delvis fri Brændsel; endvidere gjorde han nogen Indsigelse mod Reg. for Havens Efteraarspasning. Vi flyttede ind i Decbr. Om Foraaret fandt han pludselig paa at tage Haven fra mig; Kjeldahl skulde have et Stykke og Frk. Paulsen i Kjælderen et andet, Resten kunde jeg beholde. Hele Haven var da sat i god Stand, og Regningen derfor lod han mig betale. Han havde altsaa først givet mig denne Have, lovet at ville holde den i Orden, tog derpaa Haven fra mig til Deling med andre og lod mig selv betale Regningen for hele Haven. Jeg led dereved et efter mine smaa Forhold ubehageligt Pengetab, men saavel jeg som min Kone følte os navnl. trykkede af denne hensynsløse og ulovlige Adfærd. Vi havde atter paa en uhyggelig Maade erfaret, hvor gyngende Bunden er herude hvor uvederheftig denne Mand er, og at han kun handler efter sit eget Lune uden Hensyn til Andre og uden Pligt- og Retsfølelse. Jeg lod ham til Straf nu tydeligt mærke, at jeg helst ikke vilde have mere med ham at bestille. Til hans Hensynsløshed hørte ogsaa, at han sjelden eller aldrig hilser igjen, naar jeg eller Folk, som han mener, at han kan byde det, tager Hatten af for ham. Dette gjengjældte jeg nu med samme Mønt, og naar han ligesom tidligere kom hen for at holde Foredrag skjulte jeg ikke for ham, at jeg slet Ingen Interesse fandt deri.

s. 118

Dette maatte naturligviis forbause ham, da han jo ellers er omgiven af en Sværm af Beundrere og ærbødige Smaa...., der saa vidt muligt søge at mele deres Kage. Følgen blev, at han følte sig lidt trykket af min afvisende Kulde og derfor søgte mig paany. Et par Aftener, førend han begik den Hensynsløsh. at tage Haven fra mig, havde han i henved 2 Timer lagt Beslag paa min Tid. Det var der en Fremstilling af hans eget Arbeide, hvor genial og dygtig han var, og for at jeg ikke skulde føle mig for meget i Anledn. af, at jeg nu ene udgav 4 Hefte af Laboratoriets Meddel., udviklede han Forskjellen mellem de virkelig betydelige Naturforskere og Folk som jeg. De første var Skarn, der ofte uden Arb. fandt Skatten, at de saa, naar de ... fremad, kunde bringe grove Feil, det gjorde Intet; det kunde Arbejderen rette. Samme havde Ideer Tanker o.s.v. Lidt efter lidt blev han selv til saadan Gud. Han havde seet forud, hvad Kjeldahl og jeg gennem Undersøgelser havde oplyst. Det var altsaa egentl. ham, det Hele skyldtes. Jeg tav meget stille til den Strøm, thi jeg vidste fra tidligere Tid, at det var umuligt at standse den eller at komme til en virkelig Drøftelse af Spørgsmaalene. Jeg sagde senere: De dygtige Naturforskere kunne henføres til 2 Grupper;

s. 119

nogle have mange Tanker og megen Fantasie, større Dristigh. end Skarpsindigh. derfor kunne de udtale halvt gjenneamtænkte og ofte slet ikke prøvede Ideer; de ere vaklende, give mange ...gelser, men bringe i Alm. ligesaa megen Forvirring som virkelig Oplysning frem. Den kritikløse Mængde vil altid blive bedaaret af dem. Til den anden Gruppe høre de, der ogsaa have Tanker og Følelse, men hvis Skarpsindighed er større end deres Dristighed. De beholde det halvt Gjenneamtænkte og ufærdige for sig selv. De ere stolte Personligheder uden Reklame, og deres Arbejder oftest mere intensive end offensive, for Mængden staae de i Reglen i en vis kjølig Afstand".

Kapt. talte nedsættende om Sønnen og klagede over, at han drev sit Bryggeri saa forceret. Der var her et Suk og jeg følte Medlidenh. med den gamle Mand. Jeg vidste, at Sønnen samme Dag havde sendt nogle af sine Folk over med to Læs Bohave, Malerier, Bøger o.s.v. neml. Foræringer, som Faderen i Aarenes Løb havde givet ham; han vilde Intet modtage, Intet beholde af det, der havde tilhørt Faderen. Folkene havde modtaget den Ordre, at de skulde læsse Godset af i Forstuen, og hvis de ikke fik Lov dertil, da skulde

de lægge det Hele udenfor paa Græsplænen og i Fald det ogsaa blev dem forbudt, skulde de hurtigt spænde Hestene fra Vognen og lade disse staa. "Min Fader kan da ogsaa beholde dem med!". Kapt. var ikke hjemme,

s. 120

og Sagerne bleve derfor roligt aflæssede i Forstuen. For yderligere at betone, at Brudet var fuldstændig, lod Sønnen ogsaa Porten imellem Ny og Gammel Carlsb. afspærre, saa at Forældrene ikke længere kunde kjøre ud den gamle vante Vej til og fra Byen. Vil man bedømme Sønnen retfærdig, maa man erindre hvad for en Mand hans Fader er og see lidt paa, hvad der er gaaet i Forvejen. Først tog Faderen Ny Carlsberg fra Sønnen, vilde ikke tillade ham at beholde Navnet "Carlsberg" (derfor kom Navnet "Valby" en kort Tid til at figurere). Derefter forsøgte han paa at gjøre ham aldeles arveløs for at kunne give Alt til de store, opsigtsvækkende Formaal. Sønnens Prokurator truede imidlertid (som han har meddelt Frankel) Videnskabernes Selskab med at stille ham i Gabestokken som den, der havde berøvet Sønnen Alt. Den Gamle kom herved under et Tryk og maatte bekvemme sig til at betale Sønnen noget, for at han skulde give sit Minde til, at Testamentet blev affattet i Overensstem. med den gamles Ønske. Den nævnte Prokurator, Michael Lund, har Breve fra Kapt. Jacobsen om denne Sag, som er meget kompromitterende for Kapt. Efter Lunds Meddelelser vise de ham ikke blot som en opstyltet Frasemager, men tillige som

s. 121

en uvederhæftig hensynsløs Mand, der kun tænker paa sig selv. Ved et Jordarbejde, som Sønnen havde for, kom man efter den Gamles Mening lidt ind paa sidstnævntes Grund. Paa selve Pladsen udspandt der sig en Strid hvortil Arbejderne vare Vidner. Hver af Parterne lod sin Advokat komme ud, Lund mødte for Sønnen, Klubein for Faderen, og da disse Jurister havde undersøgt Sagen, afgjorde de denne til Gunst for Sønnen; det Hele var en ren Bagatel.

Den sidste Begivenh. bestaar deri, at den Gamle har taget en Del af Sønnens Have. Juridisk har Kapt. havt Ret dertil, men Sønnen siger, at Faderen havde givet ham sit mundtlige Løfte, at det ikke skulde skee. Dette Løfte har han brudt. Faderen staaer for sin Søn som en Løgner, og saa har han nu fuldstænd. brudt af med ham. Al den Strid og Forvirring fremkalder den Gamle, efter at han er kom. over de 70 aar og altsaa maa siges at gaa paa Gravens

Rand. Nu bygger han nye Lagerkjeldre paa Ny-Carlsberg, thi til Efteraaret overtager han dette Sønnens gamle Bryggeri, han vil tjene flere Penge, der er nemlig ved de store Gaver kommen Ebbe i Kassen. Kapt. har ikke hvile i Noget, der bygges og tumles uafbrudt, Søn og Helligdage kjender han ikke; han driver paa, en uhyre Virksomh. udfolder han, men springende og i Reglen mere eller mindre planløs. Tegninger og Beregninger ere aldrig færdige naar

s. 122

der tages fat; ofte bliver derfor et Arb. standset paa Halvvejen, det opførte forandret og derefter udført efter et nyt Mønster.

Arkitekten har modtaget Instrux fra Kapt. og sætter Byggeri og Haandværkerne i Gang derefter; lidt senere har Kapt. ombestemt sig; den nye Ide meddeler han til den Første af Inspektør., som han møder. Denne eller Kapt. selv giver da Kontraordre; Arkitekten kom. bagefter med sin gamle Instrux, finder det Hele forandret, ved hverken ud eller ind. Paa dennne Maade gaae der herude meget Arb. spildt. De Administrationer, som de er kjendt i Post- og Jernbane..., hvor hver har sit omraade at passe med bestemt ...hed og tilsvarende Ansvar, kjendes ikke her. Det samme lide vi under paa Laboratoriet. Ogsaa her vil han skalte og valte efter sit Lune; han lider ikke, at Kjeldahl og jeg virkelig træde op som Forstandere. Derfor ere ogsaa i Statuterne indført at vi kunne siges op med 1 Aars Varsel, og at vi ikke ere pensionsberettigede. Hermed holdes vi bestandig under Kniven. Og Bestyrelsen har sanktioneret alt dette; den sørger kun for, at den ydre Form nogenlunde bevares; derfor er det da kjært i Forveien at faa at vide, hvad Kapt. ønsker, for at der da kan paatrykkes dette Lovens Stempel, saa er Alt i Orden, Skinnen er bevaret. Kjeld. og jeg skulle være fælleds om den aarligt bevilgede Sum,

s. 123

fælleds om Laboratoriet; ingen ved, hvor hans Grændse er; ingen har egentlig noget at sige, og han indfører ovenikjøbet en tredie Mand (Assistent Johansen), der skal foretage undesøgelser over Bygpl., som Kapt. ønsker det; men ogsaa den skal nu være fælleds med Kjeldahl og mig, herved bliver atter det Hele mere usikker og uberegneligt. Men Formen er bevaret, thi han er ansat under Kjeldahl som Assistent. Med disse lovløse Tilstande kom. Ansvarsløsheden, Alt gaar, som det bedst kan. Statuterne er kun et Skin, og han begyndte selv hurtig med at bryde dem, da han brat jog min Formand paa Porten. Kan jeg da ikke nævne Dyder

hos denne urolige Mand? Jo ! Hans Interesse for Videnskaben, Interessen for sin Virksomhed og han tager Bryggeriet paa en mere ... Maade end nogen anden Brygger, jeg kender. Naar han selv ønsker, at et ell. andet skal fremmes, er han ikke bange for at ofre rundeligt dertil. (Fra margen): Hertil hører ogsaa de Bestræbelse altid at levere det bedst mulige Produkt uden Hensyn til Udgifterne derved. Derfor er hans Øl ogsaa lagret længere end de fleste andre Brygges. Han har i virkeligh. med sine Gaver gavnet Videnskaben, skjøndt han ofte har været brutal mod dens Dyrkere. Er han et Geni som Fabrikmand? Nej ! en ejend. begavet Mand er han, men ingen Banebryder. Alt, hvad der efterh. er indført paa Carlsberg, var først i Udlandet; han har ikke bragt Bryggerivæsenet ind i noget nyt Spor. Han

s. 124

har neml. været en meget heldig Mand. Søn af en af Datidens rigest og mest ansete Bryggere i Kbhvn. har han fortsat det af Faderen og udvidet det betydeligt saavel herhjemme som navn. i Udlandet tjent uhyre Summer. Albani i Odense gav sine Aktionære over 30%. Sønnen, som Kapt. selv regner for en daarlig Fabrikmand er bleven Millionær. Den store Hemmeligh. er den, at Bryggerivirksh. i mange Aar har været overordentlig, og Kapt. var den første, som fra Tydskland indførte Brygningen af undergjæret Øl, hans Fortjeneste og store Fortjeneste bliver da væsentl. den, at han ikke har brugt sine Penge til et overdaadigt, fornemt Liv, men anvendt dem til ..delige Interessers Fremme. Og hans Hovedfejl er den, at han ikke anden Lov end sit eget Lune og ikke tager Hensyn til andre. Saa meget værre bliver dette, da han ikke er den store, sluttede Personlighed, hvis Planer alle stile mod et, gjenneamtænkt Maal.

s. 125

16 Maj 82 I Binds 4 Hefte af " Meddelelser fra Carlsberg-Laboratoriet" er nu endelig helt færdigt. Jeg har deri offentliggjort den anden Meddel. "Om de Organismer, der til forskjellige Tider af Aaret findes i Luften i og omkring Carlsberg, og som kunne udvikle sig i Ølurt". Kjeldahl har intet leveret. Titlerne paa mine Publikationer og nogle Bemærkninger rom findes i et Par Notesbøger. 18 Juni 82. Carl Jacobsen jun. har atter ort et Forsøg paa at faa mig til at forlade Fondets Tjeneste og gaa over i hans. Han tilbød at bygge et laboratorium med Alt hvad de for ...betydningsfulde Undersøg. i Bryggerierne kde kræve. Hvad Pengemidlerne angik, vilde han stille mig betydeligt bedre , end

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

Fondet har gjort. Da jeg ikke vilde gaa ind derpaa, foreslog han at jeg imod 2000 Kr aarlig løn skulde overtage Overtilsynet med han nuværende Laborat. hvor Grønlund og Rosing arbejdede. Da dette Arrangement kunde bevirke Bryderier med Kapt. Jacobsen og Laboratoriebestyrelsen afslog jeg ogsaa dette, skjøndt dette Pengetillæg vilde have hjulpet mig meget. Jeg meddelte ham, at jeg haabede at faa mine Forh. ændrede saaledes, at jeg blev pensionsberettiget. Hertil svarede han: "Min Faders Ord kan De aldrig stole paa. I den Retning er han ikke bedre end en Agerkarl. Han bryder sine Løfter, naar det ikke passer ham længere at holde dem. Haver De ikke noget Skriftligt fra ham, saa at han ikke kan komme bort derfra, nytter det Dem Intet".
126 Derpaa beklagede han sig over Stridighederne med faderen og sagde at han havde Breve liggende, der viste hvilken hensynsløs, egennyttig og troløs mand Faderen havde været imod ham.

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

for ikke for at tænke sig sig selv, om jeg ikke end ikke kunne
kunne tage en lille tur til Paris til Castens, men ikke endog for
sig, ikke mere. At nu som forhen. Min første og eneste, som ender
og for mig. Jeg opvandede i mindet mig selv og at kunne for mig
en betydelig og god del af det som ender med at kunne. Derfor
At jeg tog mig selv og en anden og det som ender, end som forhen
toget sig, for sig selv. At nu ligesom ender med at kunne
gang som forhen ender at kunne til at give som forhen,
for taler indbragt sig selv og ender med at kunne; for ender ikke
til at kunne, men ender sig selv.

Jeg var der ^{for mig} for mig. At både med mig selv i at
lille for sig selv sig selv i minde sig selv som forhen, men
ikke var sig selv. Men sig selv til at sig selv, at forhen

blom omløbet; at for sig selv sig selv, om forhen og
indfaldt sig selv; kap. vilde sig selv om sig selv sig selv.

Offentlig var ^{til mig} sig selv, indbragt sig selv at sig selv sig selv
Kap. var blom sig selv sig selv, at sig selv sig selv sig selv
for sig selv sig selv, men at sig selv sig selv; for sig selv
at sig selv sig selv sig selv sig selv. Jeg sig selv sig selv sig selv
om sig selv sig selv, end som sig selv sig selv, men sig selv sig selv
at sig selv sig selv sig selv sig selv.

Jeg sig selv sig selv sig selv; sig selv sig selv sig selv sig selv sig selv

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

roofs from many Books and many Treatise, from Driftstøff. and Kærspindstøff.
deres hinner de endte felat offrummende og afse sig i de grovde Læs,
de var vedkomne, og i mange Sægtstøff, uendbringe i alle Læs
mange Ubræining som vidste. Høring from. de kritiske Kæmpe
afsluttet alle begrund af dem. Til dem under Gædige som de
de og fra fra Bæker og Torstøff, som fra Kærspindstøff. og
som end dem Driftstøff. de bopede de felat offrummende og
afsluttet for sig selv. de var glatte forfulgt de end. Indkom, og
dem Ubræining afstøff man indbringe end og Læsning, for Kærspindstøff
de i dem i en vis tydelig Afstand.
Kapt. lulle endstøffend over Kærspind og Kærspind end, at fra
dem sig Kærspind som forekom. de var for at Bæke, og de fælle Kærspind
afstøff. end de gamle Bæker. I endstøff, at Kærspind som endstøff
fælle fælle endstøff af dem selv end end de Los Bæker, Kærspind,
Læsning o. s. v., endstøff, som endstøff i dem endstøff fælle
og endstøff, Kærspind som endstøff fælle endstøff, fælle endstøff af dem, de
fælle endstøff endstøff. Kærspind fælle endstøff dem endstøff, at
de fælle endstøff Kærspind af. Kærspind, og fælle de i de fælle
endstøff, de fælle endstøff de fælle endstøff som Kærspind,
og i dem endstøff dem endstøff, fælle endstøff fælle
fælle endstøff som Kærspind og endstøff Kærspind. i dem endstøff
kan de og fra bopede dem endstøff. Kapt. var i de fælle,

skalden Laboratoriet; ingen end, hvor jeg Godt; ingen
jeg nygultig noget at gøre, og jeg indførs varuljedes end
træder Mand (Køstjens Johansen) der skal forlægge Siden
Jeg har som Bøggel. som sagt. og her end; men og jeg der
skal min navn faldes med Hældning mig, som end klæde
eller end jeg. men ispitthet og ubærgenlighed. Men det er
er bærbar. Hvi jeg er meget mindre Hældning som Bøggel
Med Bøggel lovlige Digtene. Uoplyst og Siden, alle gæst,
som det end bærbar. Det er end som at Bøggel, og
jeg begynder jeg først og end at Bøggel Siden. Der jeg end
jeg min Bøggel end jeg Siden.

Er jeg de. H. som Bøggel for Bøggel end? Ja!
jeg for Bøggel for Bøggel end, Bøggel for jeg Bøggel end
og jeg Bøggel Bøggel end og end Bøggel end, end
noget end Bøggel, ja Bøggel. Men jeg jeg end, at
H. end end for mig, er jeg, H. Bøggel for at
og end end Bøggel. jeg for, H. Bøggel end
Bøggel jeg alle for end Bøggel end end Bøggel.

Er jeg de jeg som Bøggel end? Ja! end end end
Bøggel end er jeg, men ingen Bøggel end. H. end
der end er indførs jeg Bøggel, men for i Høggel; jeg
jeg H. Bøggel Bøggel end i end i noget end Bøggel.

Handwritten marginal note:
jeg for jeg end Bøggel end
at Bøggel end end Bøggel end
og jeg Bøggel end Bøggel end
end er jeg jeg Bøggel end
end H. Bøggel end Bøggel end.

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

for maaned. Naar en meget fred, Naar du for af en af
Selskabet udgik og enst nogle Bøgerne i Altona for for
for det af andre Bøgerne og indledt det halvede.
Bøgerne under Bøgerne som forud for for maaned
i Altona tynt ud for Timmen. Altona i Odense for
for Altona om 30%. Timmen, som Kapl. for for
for en meget indvirkning og blomme Mellem. Der
for for maaned er der, at Bøgerne i Odense
for som overordnede for for. som Kapl. som der
for for, som for Odense indvirkning af
indvirkning af. for for for for for for
blomme de indvirkning. der, at for, der for for for
for til at overordnede, for for Lis, som overordnede
der til overordnede indvirkning. By for for for
er der, at for ikke indvirkning der for ind for for for
for for til Odense. for for overordnede indvirkning. der for ikke er der
for, ^{for} for for for for, for for alle for for for,
overordnede indvirkning.

Drøgen holdte sig som altid i den med sin
og sigte, at den havde været ligesom, de sigte, faldt
fuldstændig, og nogle af de andre havde været
imod sigte

Rejsebeskrivelse i efteråret 1882.

Onsdag Efterm. d. 18 Okt. gik jeg med Dampskibet "Titania" fra
København til Skelling. Rejsen var meget god og jeg havde
mest og besøgt mig meget ilde; undag efter at være kom i land
faldt jeg om på den Bræmme og om mit Fald. Det var
højt, med et Efterårsvejr, og i Skilling, hvor jeg var kommet
at gøre Turen gennem Tønder, og andre steder.

Onsdag Efterm. d. 19 Kom jeg til Læsø, og ligger
med et smukt, grønne og. Det er, således som jeg
Læsø og Hvalby. Jeg fandt at det var meget godt og
vildt. Befælt er meget som prof. for. den Dampskibet i det fjerde, for
den gode, men jeg var kom og med lille Dampskib, på den. Dampskibet
for med det. Da jeg kom ind, havde jeg mig selv i
hånd om et lille Skib og om det og om det og om det; de
om som det. Dampskibet var om den. Dampskibet